

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 534/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА-адвоката Милоша Будимира, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К.бр.466/23 од 16.12.2024.године и Вишег суда у Краљеву Кж1 5/25 од 28.01.2025.године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025.године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА-адвоката Милоша Будимира, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К.бр.466/23 од 16.12.2024.године и Вишег суда у Краљеву Кж1 5/25 од 28.01.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К.бр.466/23 од 16.12.2024.године окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело јој је суд изрекао новчану казну у одређеном износу од 80.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од тридесет дана од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљена не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљена је обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка приватној тужилји у износу који ће бити одређен посебним решењем, те да плати Основном суду у Краљеву паушал у износу од 10.000,00 динара, у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 5/25 од 28.01.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Милоша Будимира и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву К.бр.466/23 од 16.12.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА-адвокат Милош Будимир, због повреде закона из члана 13., 16., 68. став 1. тачка 10), 83. став 3., 195., 246. став 1., 380. став 1., 388. став 1., 395. став 4. тачка 2) и 3), 438. став 2. тачка 1), 2) и 3), 447. и 507. став 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће донети одбијајућу пресуду услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен и нема законом прописан садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА-адвокат Милош Будимир, као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се повреда закона састоји, односно не наводи на ком доказу се побијане пресуде заснивају, а на ком се по закону не могу заснивати. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА-адвоката Милоша Будимира, у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Бранилац окривљене у осталом делу захтева за заштиту законитости указује и на повреде закона из члана 13., 16., 68. став 1. тачка 10), 83. став 3., 195., 246. став 1., 380. став 1., 388. став 1., 395. став 4. тачка 2) и 3), 438. став 2. тачка 2) и 3), 447. и 507. став 2) ЗКП. Како наведене повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА-адвоката Милоша Будимира у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председника већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић